BT 14. juli 1983:

Me æ ein flokk mæ strila,
og er visst lite tess,
for folk vil åt oss smila, og var
visst vel te-fress
om aldri me var skapte
heidl levde her på jord
og såg nok helst me heldt os
bort mydlå fjeidl og fjord —
fjeidl og fjord —.

Bergensarane flira og lær ein liten
lått,
og frekt dei på oss stira
og har oss helst til spått.
Dei æ so kaut og krye,
dei vil kje ha oss mæ,
men blås i travatye,
me greia oss for det,
— oss for det —.

Og kjem me idn te Oslo
so møte me ein smil,
og folk dei spør i undring
om dette æ ein stril.
At dei kan skjøna målet
forutan hjelp og tolk
og at me har fot og arma
omtrent som anna folk,
— anna folk —

Da æ no gjedna so
me æ ein rase for oss sjøl,
og at vår eigne hugskøt og
meininga me føl,
men nordmenn vil me vera,
me likesovel som de,
og snart ska de få læra
ein stril æ god for tre.
— god for tre —.